

DECIZIE
în numele Legii

25 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător: Cobzac Elena
Judecători: Ouș Ludmila și Brînza Liubovi
Grefier: Lungu Maricica
Cu participarea:
Procurorului: Scutelnic Cătălin
Avocatului: Jelamschi Eugenia
Inculpatului: XXXXXXXXXXX

A examinat în ședință publică apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Munteanu Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 31.10.2017 în cauza penală de învinuire a lui:

XXXXXXXXXX, născut la 28.12.1982 în or. Chișinău, cetățean al Republicii Moldova, după naționalitate moldovean, domiciliat în mun. Chișinău, str. Grenoble, nr. 130/2, ap. 19, cu studii superioare, a activat în funcție de ofițer de urmărire penală al Secției urmărire penală a IP Rîșcani al IGP al MAI, căsătorit, are la întreținere doi copii minori în vârstă de 8 ani și 2 ani, fără antecedente penale, menționat cu insigna Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova "Pentru serviciul impecabil" și insigna "Colaborator eminent", Crucea "Pentru Merit Clasa II",

- de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b/1) Cod penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.08.2016-31.10.2017

Instanța de apel: 11.12.2017-25.01.2018

Asupra apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Munteanu Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 31.10.2017, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 31.10.2017 **XXXXXXXXXX** Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b/1) Cod penal și în conformitate cu sancțiunea articolului dat, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, a fost aplicată în privința acestuia o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 850 (opt sute cincizeci) unități convenționale fără privarea de dreptul de a ocupa funcții publice.

Corpuri delictive:

- stic de memorie de model "pqi";

- DVD+R de model "Verbatim" cu nr. 4/2-24 din 03.06.2016;

-DVD+R de model "maxell" cu nr. 2016/80/DVD+R pe care a fost înregistrată informația și anume: fișierul audio-video: V2016052900003;

-DVD+R MAXELL 2016/81/DVD+R percheziție domiciliului, după intrarea sentinței în vigoare a păstra la dosar penal.

Mijloacele bănești în sumă de 2000 euro:

- 1) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul Z72785997738;
- 2) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul X70521361265;
- 3) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul Z70648916598;
- 4) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S44761628833;
- 5) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul Z3360174001;

- 5) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul F350501/4901;
- 6) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul X76836006434;
- 7) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul X41510141813;
- 8) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul X81777556145;
- 9) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S32119772731;
- 10) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S70660557997;
- 11) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S58633670995;
- 12) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S34490463469;
- 13) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul V22456002802;
- 14) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S38334519817
- 15) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S55443640858
- 16) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul X54554375783
- 17) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul Z65695MM22,
- 18) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul X87210832493
- 19) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S56316529924
- 20) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul Z74453652909
- 21) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul X89313530807
- 22) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S30900323122
- 23) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S52018281043
- 24) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul XI7702332607
- 25) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S39270958009
- 26) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S47025375109
- 27) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul Z74880026154
- 28) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S43084102255
- 29) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S39270957982
- 30) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S38959252603
- 31) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul V33978158338
- 32) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul X05969556785
- 33) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul VI5278373022
- 34) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S18136655161
- 35) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S46950559765
- 36) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S39270957991
- 37) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S44967671053
- 38) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S52921566574
- 39) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul S55433640697
- 40) una bancnotă cu nominalul 50 euro cu numărul X63130684331

s-a dispus ca după intrarea sentinței în vigoare să fie trecute în contul statului.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit în fapt că XXXXXXXXXX, activând în calitate de ofițer superior urmărire penală al Secției urmărire penală a IP Rîșcani al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău IGP al MAI, în baza ordinului IGP al MAI nr. 43 EF din 07.03.2013, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal, persoană publică, investită de stat să îndeplinească activități de interes public, la 6 mai 2016 a primit conform repartizării pentru examinare în conformitate cu prevederile art. 274 CPP plângerea angajatului Penitenciarului nr. 15 Duca Victor privind acțiunile presupus a fi huliganice, comise de o persoană neidentificată.

În cadrul investigațiilor efectuate OUP XXXXXXXXXX a identificat că, persoana implicată în acțiunile presupus a fi huliganice este cet. Vatamaniuc Viorel, angajat al Misterului Afacerilor Interne în cadrul Serviciului Protecție Civilă.

Ulterior, în perioada 16-27 mai 2016 XXXXXXXXXX, folosind situația de serviciu, urmând scopul obținerii beneficiilor materiale necuvenite, aflându-se în biroul de serviciu, amplasat în incinta IP Rîșcani, mun. Chișinău, a solicitat de la XXXXXXXXXX mijloace bănești în mărime de 2000 Euro (ceea ce conform cursului stabilit de BNM constituie 44854,6 lei) pentru intervenirea în adoptarea unei soluții mai blânde în privința ultimului.

În continuarea acțiunilor sale infracționale la 29 mai 2016, în jurul orei 12:20, XXXXXXXXXX, urcând pe bancheta din față a automobilului de model "Toyota Prius" cu n/nm. FGT545, parcat pe strada Ungureanu, 2A, mun. Chișinău, ce aparține lui XXXXXXXXXX Constantin, a primit de la ultimul mijloacele financiare în sumă de 2000 euro.

Prin aceste acțiuni XXXXXXXXXX a cauzat daune considerabile intereselor publice, exprimate prin discreditarea gravă a autorității și imaginii Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în societate, funcției deținute și statutului de polițist.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpatului XXXXXXXXXX în baza art. 327 alin. (2) lit. b/1) Cod penal, după semnele calificative *abuz de serviciu*, adică *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, săvârșită din interes material*.

Prima instanță, la cererea inculpatului, a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale (f.d. 244, vol. I).

3. Împotriva sentinței nominalizate a înaintat apel procurorul în Procuratura Anticorupție, Munteanu Ion, solicitând casarea parțială a sentinței atacate în partea ce ține stabilirea mărimumi pedepsei principale sub formă de amendă și respectiv, neaplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care XXXXXXXXXX să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. b/1) Cod penal și în baza acestui articol, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 900 u.c cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, în rest să fie menținută sentința primei instanțe.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat că instanța de fond drept circumstanțe excepționale a reținut: activitatea impecabilă a inculpatului până la comiterea infracțiunii; că a activat în cadrul organelor afacerilor interne din 01.08.1999, prin Ordinul MAI a fost numit în funcția de ofițer superior urmărire penală al Secției urmărire penală a IP Râșcani al DP mun. Chișinău; este decernat cu Diploma de onoare în semn de recunoștință față de îndeplinirea exemplară a obligațiilor de serviciu, profesionalism manifestat în activitatea impecabilă în organele de urmărire penală, a fost acordat titlu onorific "Ofițerul de Urmărire penală al anului

manifestat în activitatea impecabilă în organele de urmărirea penală, a fost acordat unu onorific "Ofițer de Urmărirea penală al anului 2013"; că a fost menționat cu insigna Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova " Pentru serviciu impecabil", insigna "Colaborator eminent", Crucea "Pentru merit Clasa XXXXXXXXXX"; caracterizarea lui XXXXXXXXXX la serviciu din punct de vedere exclusiv pozitiv în perioada când a activat în subdiviziunea Ministerului Afacerilor Interne din 01.08.1999 până la 17.06.2016, până la comiterea infracțiunii, căința activă și sinceră a inculpatului, situația familială - este unicul întreținător al familiei, în care se educă 2 copii minori, starea de sănătate, dorința acestuia de a se reabilita în fața societății pentru cele săvârșite.

Circumstanțele expuse de instanță și apreciate ca fiind excepționale acuzarea le consideră doar atenuante și nu sunt în măsură să absolvească inculpatul de pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice. Mai mult ca atât, acesta a comis infracțiunea conștient, cu intenție și cu folosirea situației de serviciu.

La solicitarea pedepsei, acuzarea a luat în calcul circumstanțele atenuante stabilite în acțiunile și comportamentul inculpatului atât la urmărirea penală, cât și la etapa cercetării judecătorești motiv din care și a fost solicitată pedeapsă principală sub formă de amendă, cu toate că norma penală prevede ca alternativă și pedeapsă cu închisoarea. Mai mult ca atât inculpatul a beneficiat și de reducerea limitelor maxime și minime a pedepsei pentru fapta comisă în baza art. 364/1 din Codul de procedură penală.

4.1. În ședința Curții de Apel procurorul Scutelnic Cătălin a solicitat admiterea apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Munteanu Ion, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Central, din 31.10.2017, în temeiul motivelor invocate în cererea de apel.

4.2. Inculpatul Bulat Radu și avocatul Jelamschi Eugenia au solicitat respingerea apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Munteanu Ion, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Central, din 31.10.2017, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. Audiind participanții la proces, cercetând suplimentar și verificând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Munteanu Ion, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Central, din 31.10.2017, a casa sentința parțial în partea stabilirii pedepsei și a pronunța o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care **Bulat Radu Sergiu** recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b/1) Cod penal, în baza acestei legi, art. 364/1 al. (8) Cod de procedură penală cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 850 (opt sute cincizeci) unități convenționale, să i se aplice pedeapsa complementară – privarea dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani, menținând în rest dispozițiile sentinței primei instanțe, din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

În baza art. 409 Cod de procedură penală (1) Instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, **judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.** (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de procedură penală, (1) **Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.**

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1) și pct. 2) Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii:

- 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă:
 - a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402;
 - b) apelul este inadmisibil;
 - c) apelul este nefondat;

2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

5.2. Colegiul Penal constată că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului XXXXXXXXXX în baza dispozițiilor art. 327 alin. (2) lit. b/1) Cod penal, după semnele calificative **abuz de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, săvârșită din interes material.**

Cauza penală a fost examinată în instanța de fond în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărirea penală, în baza art. 364/1 Cod de procedură penală a RM, în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpatul XXXXXXXXXX, fiind asistat de către un avocat. (f.d. 244, vol. I).

Prim justificarea probelor cercetate, instanța de apel consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Fiind audiat în instanța de apel, inculpatul XXXXXXXXXX a declarat că susține integral declarațiile depuse în prima instanță, că recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate și toate probele administrate în cadrul urmăririi penale.

Fiind audiat în ședința instanței de fond, inculpatul XXXXXXXXXX prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția și a relatat că activează în calitate de ofițer de urmărirea penală în cadrul ÎP Rîșcani al DP mun. Chișinău din anul 2008 până în prezent. La data de 03.05.2016 a primit în procedură spre examinare procesul penal

Rișcani la 27.05.2016. Căpitanul din anul 2000 până în prezent. La data de 01.06.2016 a primit în procedură spre examinare procesul penal privind plângerea cet. Duca V., pe faptul comiterii unui act de huliganism cu aplicarea armei de foc de către cet. XXXXXXXXXXXX. În cadrul procesului penal a efectuat acțiunile de urmărire penală în scopul stabilirii circumstanțelor comiterii infracțiunii, fiind întreprinse toate acțiunile necesare, urmând ca până la data de 01.06.2016, să adopte o hotărâre pe cazul dat, cu remiterea materialelor acumulate către Procuratura sect. Rișcani după competență. În acea perioadă, adică cât a avut în gestiune procesul penal menționat, cet. XXXXXXXXXXXX l-a telefonat de mai multe ori, cât și se prezenta de mai multe ori la locul de serviciu al lui din cadrul IP Rișcani, unde îl ruga insistent să adopte o hotărâre mai favorabilă, propunere neacceptată inițial de el, refuzându-i în continuare careva discuții pe astfel de teme, la ce Vatamaniuc Viorel a declarat că, este colaborator al MAI și ei sunt colegi, insistând în continuare în vederea creării unei situații mai ușoare în privința sa. totodată promițându-i mai multe variante de a rezolva problema în favoarea, inclusiv, prin o mulțumire materială.

Inițial a refuzat propunerilor înaintate de către XXXXXXXXXXXX, iar acesta continua insistent oferirea mijloacelor financiare, motivând de asemenea asupra faptului că sunt colegi, și el a acceptat într-un final să-l ajute în sensul remiterii materialului în adresa Procuraturii sect. Rișcani cu o decizie favorabilă lui. Decizia dată a fost luată desinestător, ținând cont de faptul că, în atribuțiile sale de serviciu intra competența primirii deciziilor în cadrul proceselor penale. Referitor la mulțumirea din partea lui XXXXXXXXXXXX, a declarat că l-a informat că aproximativ cu 2000 de euro v-a putea crea o situație mai favorabilă acestuia, și Vatamaniuc Viorel a fost de acord pentru a-l mulțumi cu suma dată, deoarece risca o pedeapsă mai aspră, dacă era pornită o cauză penală în privința lui.

La data de 27.05.2016 el a fost telefonat de XXXXXXXXXXXX, care a dorit să se întâlnească pentru a discuta despre problema lui, totodată menționând că duminică îl va telefona pentru a-i transmite mulțumirea din partea sa, adică mijloacele financiare. Suma dată XXXXXXXXXXXX i-a transmis-o lui ca mulțumire pentru ajutorul acordat în problema numitului, pentru acțiunile sale, pe care el singur le recunoștea.

Totodată, a menționat că a acceptat mijloacele bănești de la XXXXXXXXXXXX numai din motivul că ultimul insista de fiecare dată asupra primirii lor și menționa repetat că, sunt colegi din cadrul MAI și trebuie să se ajute unul pe celălalt, din care motive el a acceptat să emită o hotărâre favorabilă lui XXXXXXXXXXXX (f.d. 181-183, vol. I).

Necâtând la faptul că inculpatul XXXXXXXXXXXX recunoaște pe deplin vina în cele incriminate, culpa acestuia în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită și prin următoarele probe, administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de către instanța de fond, și anume prin: depozițiile martorului XXXXXXXXXXXX (f.d. 8-10, vol. I), procesul-verbal de examinare din 10 iunie 2016 (f.d. 8-12, vol. I), procesul-verbal de examinare și transmitere a mijloacelor bănești din 29 mai 2016 (f.d. 18-27, vol. I), procesul-verbal de percheziție din 29 mai 2016 (f.d.47-48, vol. I), procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice (f.d. 63-64, vol. I), procesul-verbal din 31.05.2016 privind consemnarea măsurilor speciale de investigații interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea de imagini a acestora (f.d.78-82, vol. I), procesul-verbal de examinare din 09.06.2016 (f.d. 161-162, vol. I).

Astfel, Colegiul Penal, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, constată că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către XXXXXXXXXXXX a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b/1) Cod penal, după semnele calificative **abuz de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, săvârșită din interes material.**

5.3. Potrivit textului apelului înaintat de acuzatorul de stat, se invocă că pedeapsa stabilită sub formă de amendă, fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, este una prea blândă, care nu corespunde cu gravitatea infracțiunii săvârșite, cu rezonanța socială a acesteia, și nu este echitabilă în coraport cu valorile sociale lezate.

Astfel, autorul apelului este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, este de acord cu pedeapsa principală sub formă de amendă dar consideră că necesită a fi aplicată în mărime de 900 unități convenționale, însă critică hotărârea primei instanțe referitor la neaplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice.

Analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în apel, Colegiul Penal constată că acesta își găsește confirmarea la judecarea apelului declarat, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

În acest context, instanța de apel reține că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând ca bază aceste prevederi și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-1 supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul Penal consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, stabilind termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Colegiul Penal reține că în baza art. 61 Codului penal 1) *Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de*

Colegiul Penal reține ca în baza art. 61 Codului penal, 1) *Pedeapsa penali este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.*

(2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni afit din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 Cod penal, (1) *Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

(2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

(3) Pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Colegiul Penal reține că dispoziția art. 327 al. (2) lit. b/1) Cod penal în vigoare la momentul comiterii faptei (16-29.05.2016) prevedea pedeapsa sub formă de **amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.**

În conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de *reducerea* cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de *reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.*

La stabilirea pedepsei inculpatului XXXXXXXXXXXX, instanța de fond a reținut gravitatea infracțiunii comise, care se caracterizează ca infracțiune gravă prin prisma art. 16 Cod penal, de circumstanțele ce caracterizează persoana inculpatului: fără antecedente penale (f.d. 243, vol. I); activitatea profesională impecabilă până la comiterea infracțiunii - acesta a fost menționat cu diferite diplome, fiind menționat și cu două diplome de onoare pentru activitatea sa (f.d. 4-10, vol. XXXXXXXXXXXX), de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova acestuia i-a fost acordat titlul onorific "Ofițerul de urmărire penală al anului 2013" (f.d. 9, vol. XXXXXXXXXXXX), a fost menționat cu Distincția MAI Crucea "Pentru merit" clasa II, cu insigne "Pentru serviciul impecabil", insigne "Colaborator eminent" (f.d. 11-13, vol. XXXXXXXXXXXX), caracteristica pozitivă, semnată de Șeful Secției urmărire penală a IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, potrivit căreia XXXXXXXXXXXX a activat în subdiviziunile Ministerului Afacerilor Interne din 01.08.1999 până la 17.06.2016 și în această perioadă s-a manifestat pozitiv, fiind un angajat cinstit perseverent și devotat serviciului polițienesc; caracteristica eliberată de conducătorul organului de urmărire penală al IP Rîșcani, mun. Chișinău, potrivit căreia pe parcursul activității sale XXXXXXXXXXXX s-a manifestat din punct de vedere pozitiv, ca un colaborator competent, responsabil și disciplinat, încadrându-se rapid în specificul activității de urmărire penală, aplicând cu iscusință cunoștințele teoretice (f.d. 14-15, vol. XXXXXXXXXXXX); este căsătorit, are la întreținere doi copii-minori de 8 și, respectiv, 2 ani, (f.d. 2-3, vol. XXXXXXXXXXXX), de sănătatea acestuia (potrivit trimerii-extrasului, eliberat de medicul-endocrinolog, suferă de boala diabet zaharat tip-1), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 76 Cod penal, drept circumstanțe atenuante la stabilirea pedepsei instanța de fond a stabilit căința activă și sinceră a inculpatului, activitatea profesională impecabilă până la comiterea infracțiunii (f.d. 4-15, vol. XXXXXXXXXXXX).

Conform art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei nu au fost constatate.

Instanța de fond a reținut activitatea profesională impecabilă a lui Radu Bulat până la comiterea infracțiunii: a activat în Organele Afacerilor Interne din 01.08.1999, prin Ordinul MAI a fost numit în funcție de ofițer de urmărire penală al IP Rîșcani, mun. Chișinău, iar la 13.11.2009 a fost numit în funcția de ofițer superior urmărire penală al Secției urmărire penală a IP Rîșcani al DP mun. Chișinău; este decernat cu Diplomă de onoare în semn de recunoștință față de îndeplinirea exemplară a obligațiilor de serviciu, profesionalism manifestat în activitatea impecabilă în organele de urmărire penală; a fost acordat Titlu onorific "Ofițerul de Urmărire Penală al anului 2013"; a fost menționat cu insigne Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova "Pentru serviciul impecabil", insigne "Colaborator eminent", Crucea "Pentru Merit Clasa XXXXXXXXXXXX" (f.d. 4-13, vol. XXXXXXXXXXXX); - caracterizarea lui XXXXXXXXXXXX la serviciu din punct de vedere exclusiv pozitiv în perioada când a activat în subdiviziunile Ministerului Afacerilor Interne din 01.08.1999 până la 17.06.2016, până la comiterea infracțiunii (f.d. 14, 15, vol. XXXXXXXXXXXX); căința activă și sinceră a inculpatului, situația familială - este unicul întreținător al familiei, în care se educă 2 copii-minori, starea de sănătate (f.d. 2, 3, 1, vol. XXXXXXXXXXXX), dorința acestuia de a se reabilita în fața societății pentru cele săvârșite.

Astfel, instanța de fond a calificat aceste circumstanțe ca fiind excepționale, și care urmează a fi luate în considerare și puse la baza aplicării art. 79 Cod penal, considerând că în speța dată aplicarea art. 79 Cod penal este una oportună și echitabilă, iar drept

rezultat, nu a aplicat pedeapsa complementară sub formă de privarea dreptul de a ocupa funcții publice în privința inculpatului XXXXXXXXX.

Colegiul Penal reține că în conformitate cu art. 65 alin. (1) Cod penal, *privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.*

În acest context, instanța de apel atestă că *în cazul stabilirii pedepsei complementare obligatorii, instanța de judecată nu va aplica această pedeapsă, cu condiția că sancțiunea normei Părții Speciale a Codului penal pentru infracțiunea respectivă, prevede o asemenea pedeapsă și au fost constatate circumstanțe excepționale ale cauzei.*

La caz, sancțiunea art. 327 al. (2) lit. b/1) Cod penal prevede *amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.*

În speța respectivă nu există careva circumstanțe excepționale care ar justifica neaplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani, iar prevederile art. 79 Cod penal, invocate de prima instanță, sunt inaplicabile în contextul descris supra, or, dimpotrivă, inculpatul a comis o infracțiune ce atentează la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără abuzuri, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Colegiul Penal reiterează că potrivit art. 79 alin. (1) Cod Penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Astfel, doctrina prevede că la stabilirea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege instanța de judecată dispune de 3 variante. În primul rând, pedeapsa poate fi stabilită sub limita minimă prevăzută de articolul corespunzător al părții speciale a Codului penal. În al doilea rând, instanța de judecată poate stabili o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de articolul respectiv. Compararea pedepselor după rigurozitate se face prin aprecierea locului lor în conținutul art. 62 CP. În al treilea rând, instanța de judecată poate să nu aplice pedeapsa complementară prevăzută ca fiind o obligațiune.

În calitate de circumstanțe excepționale pentru o pedeapsă mai blândă pot servi atât circumstanțele separate distincte prevăzute în art. 76 CP, cât și cumului lor, precum și alte circumstanțe ce atenuează răspunderea, neenumerate în lege.

În conformitate cu art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sânt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, XXXXXXXXX (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Astfel, la nivel legislativ nu este dată noțiunea de „*circumstanțe excepționale ale cauzei*”. Însă, reieșind din textul normei prevăzute la alin. (1) art. 79 Cod penal, rezultă că la ele se atribuie așa circumstanță sau un cumul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, gradul sau pericolul social al persoanei vinovatului.”

Analizând argumentele invocate de către prima instanță, precum că activează în calitate de ofițer de mai mult timp, a fost decorat cu diferite distincții, se caracterizează prin profesionalism și activitate impecabilă, nu constituie circumstanțe excepționale, ci dimpotrivă, agravează imaginea funcționarilor publici a acțiunilor inculpatului, care dispunând de atâtea distincții de stat, a sfidat buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică.

Totodată, împrejurările invocate de către prima instanță, cum ar fi cămța sinceră și activă a inculpatului, existența a doi copii minori la întreținere, starea de sănătate, dorința de a se reabilita în fața societății - nu constituie circumstanțe excepționale, ci circumstanțe comune, care urmează a fi luate în considerație de către instanța de judecată la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului XXXXXXXXX, dar nu determină excluderea pedepsei complementare.

În atare situație, reieșind din cele relevate, Colegiul penal statuează asupra faptului că în cauza supusă judecării, la etapa examinării cauzei, prima instanță a admis erori de drept prevăzute de art. 61, 75 al. (1), 79, 327 al. (2) lit. b/1) Cod penal, 364/1 al. (8), 389 al. (4), art. 394 al. (2) Cod de procedură penală și a individualizat eronat pedeapsa stabilită în privința inculpatului XXXXXXXXX, motiv pentru care Colegiul Penal admite apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Munteanu Ion, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Central, din 31.10.2017, considerându-l întemeiat și justificat și stabilește o pedeapsă potrivit limitelor fixate de legea penală – art. 327 al. (2) lit. b/1) Cod penal coroborat cu art. 364/1 al. (8) Cod de procedură penală, cu aplicarea pedepsei complementare.

Colegiul Penal subliniază că potrivit art. 19 „Abuzul de funcții” al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31.10.2003, *fiecare Stat parte are în vedere să adopte măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracter de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție, faptei unui agent public de a abuza de funcțiile sau de postul său, adică de a îndeplini ori de a se abține să îndeplinească, în exercițiul funcțiilor sale, un act cu încălcarea legii, cu scopul de a obține un folos necuvenit pentru sine sau pentru altă persoană sau entitate.*

În conformitate cu prevederile Legii privind Codul de conduită a functionarului public, functionarul public este obligat să

servească cu bună-credință autoritatea publică în care activează, precum și interesele legitime ale cetățenilor; funcționarul public are obligația să se abțină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice (art.7); funcționarul public este obligat să asigure protecția proprietății publice și să evite orice prejudiciere a acesteia; funcționarul public este obligat să folosească timpul de lucru, precum și bunurile aparținând autorității publice, numai în scopul desfășurării activităților aferente funcției publice deținute; funcționarul public trebuie să asigure, potrivit atribuțiilor ce îi revin, folosirea eficientă și conform destinației a banilor publici; funcționarului public îi este interzis să utilizeze bunurile autorității publice pentru a desfășura activități publicistice, didactice, de cercetare sau alte activități neinterzise de lege în interes personal (art.9).

Astfel, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpatul a comis infracțiunea anume cu folosirea situației de serviciu și urmare a acțiunilor ce derivă din atribuțiile sale de serviciu. Mai mult, prima instanță urma să țină cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, or aceasta face parte din categoria celor grave.

Legiuitorul a stabilit, că obiectul infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal, constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără abuzuri, cu respectarea intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Prin soluția dispusă de prima instanță nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor, astfel, inculpatul prin acțiunile sale ilegale a atentat asupra relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, încrederea populației în instituțiile statului și în bună funcționare a lor. Societatea critic privește faptul, că o persoană făcând abuz de încrederea acordată de către alte persoane, utilizând în activitatea sa criminală funcția deținută, precum și autoritatea unui funcționar public este pedepsită blând fără a-i fi aplicată pedeapsa concretă pe care acesta o merită în baza celor săvârșite.

Astfel, prin aplicarea pedepsei minime prevăzute de norma penală, în acest caz nu se v-a restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acestuia, precum și altor persoane de noi infracțiuni și nu v-a constitui o garanție și o asigurare bună a funcționării întregului sistem de securitate a țării, iar drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi nu vor fi apărute.

Sentința primei instanțe contravine cerințelor societății, exprimate în Hotărârea Parlamentului RM nr. 421-XV din 16.12.2004 și cerințelor internaționale exprimate în Convenția penală pentru corupție (Strasbourg, 27.01.1999), Convenția ONU împotriva corupției (New York, 31.10.2003). Obiectivele acestei lupte rezidă în tragerea la răspundere penală a persoanelor ce s-au făcut vinovate de comiterea actelor de corupție, ridicarea nivelului de exercitare în mod conștiincios a obligațiilor de serviciu a persoanelor și, nu în ultimul rând, educarea societății în spirit de intoleranță față de fenomenul corupției. Obiectivele acestei lupte rezidă în tragerea la răspundere penală a persoanelor ce s-au făcut vinovate de comiterea actelor de corupție, ridicarea nivelului de exercitare în mod conștiincios a obligațiilor de serviciu a persoanelor și, nu în ultimul rând, educarea societății în spirit de intoleranță față de fenomenul corupției.

Pe caz relevant și studiul practicii judiciare care demonstrează că, pe cauzele de abuz de serviciu ce țin la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, uneori instanțele interpretează în mod greșit și neuniform normele de drept penal ce țin de individualizarea pedepsei, ca consecință fiind stabilite pedepse nejustificate în raport cu efectele corupției.

În scopul aplicării corecte și uniforme de către instanțele judecătorești a principiului individualizării pedepsei în cauzele de abuz de serviciu instanțele de judecată trebuie să țină cont de următoarele explicații: - în conformitate cu art.75 Cod penal, individualizarea judiciară a pedepsei este realizată de către instanța de judecată și constă în stabilirea și aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiune, pentru infracțiunea săvârșită, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea infractorului, de împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea; - în cazul infracțiunilor de abuz de serviciu noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora.

Pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 Cod penal, conform căreia, pedeapsa care se aplică urmează își atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane.

Practica aplicării măsurilor de pedeapsă, demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni. Astfel, condamnând persoanele pentru infracțiunile de abuz de serviciu, instanțele trebuie să asigure aplicarea pedepsei prevăzute expres de sancțiune, *inclusiv cu aplicarea pedepselor complementare care sunt obligatorii*.

Conform art. 76 Cod penal, raportat la art. 78 alin.(1) Cod penal, prezența circumstanțelor atenuante oferă dreptul de a reduce pedeapsa principală, începând reducerea de la maximumul sancțiunii.

Circumstanțele atenuante, odată constatate în cauză și puse la baza stabilirii pedepsei principale, nu mai pot fi invocate ca motivare de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea executării condiționate a pedepsei aplicate.

Dacă sancțiunea normei penale prevede obligatoriu ca pedeapsă complementară privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanțele de judecată nu sunt în drept de a o înlătura cu trimitere la art. 78 alin. (2) ori art. 79 Cod penal, fiindcă aceasta, ar încălca prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, care stipulează că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Infractorul care a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea infracțiunii de abuz de serviciu trebuie să fie privat de dreptul de a ocupa această funcție, or, anume astfel va fi atins scopul pedepsei penale aplicate față de condamnat.

Instanțele, judecând cauzele de abuz de servicii, la individualizarea pedepsei, incorect, conducându-se de prevederile art. 76 alin. (2) Cod penal, indică ca circumstanță atenuantă lipsa antecedentelor penale la persoanele cu funcții de răspundere sau la persoanele publice. Or, legislația în vigoare, ce reglementează statutul diferitor persoane publice, prevede drept condiție pentru numirea, alegerea acestora în funcție lipsa antecedentelor penale. Deci, lipsa antecedentelor penale nu poate fi considerată ca o circumstanță atenuantă sau ca indice pozitiv ce caracterizează persoana.

Prin urmare, prima instanță nu s-a condus de dispoziția art. 75 alin. (1) Cod penal, conform căreia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Partii Generale a prezentului cod. Astfel, instanța de fond nu a judecat fondul cauzei în latura pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

La aplicarea pedepsei lui XXXXXXXXXX, instanța de apel ține cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod Penal al Republicii

Moldova, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave conform art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost comisă cu intenție, de rezonanța socială a infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost judecat (f.d. 243, vol. I), este menționat cu diplome de onoare în activitatea sa (f.d. f.d. 4-10, vol. XXXXXXXXXXX), se caracterizează pozitiv la locul de muncă (f.d. 14-15, vol. XXXXXXXXXXX), are la întreținere doi copii minori (f.d. 2-3, vol. XXXXXXXXXXX).

În conformitate cu art. 76 Cod penal, se reține în calitate de circumstanță atenuantă – căința sinceră, existența a doi copii minori la întreținere.

În conformitate cu art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante – nu s-au stabilit.

Ținând cont de cele menționate supra, Colegiul Penal dispune ca lui XXXXXXXXXXX recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b/1) Cod penal, în baza acestei legi, art. 364/1 al. (8) Cod de procedură penală să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 850 (opt sute cincizeci) unități convenționale, *cu aplicarea pedepse complementare – privarea dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani.*

Astfel, instanța de apel consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comise de către inculpat. Iar noua pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de inculpat, cât și personalității inculpatului.

6. Generalizând aspectele invocate, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Munteanu Ion, împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Central, din 31.10.2017, a casa sentința parțial în partea stabilirii pedepsei și a pronunța o nouă hotărâre privind modul stabilit pentru prima instanță.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1), pct. 2), art. 418-419 Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Munteanu Ion, împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Central, din 31.10.2017, casează sentința parțial în partea stabilirii pedepsei, pronunță o nouă hotărâre privind modul stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

XXXXXXXXX recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b/1) Cod penal, în baza acestei legi, art. 364/1 al. (8) Cod de procedură penală cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 850 (opt sute cincizeci) unități convenționale, i se aplică pedeapsa complementară – privarea dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În rest, dispozițiile sentinței se mențin.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la XXXXXXXXXXX ora 14.00.

Președintele ședinței, judecător:

Cobzac Elena

Judecător :

Ouș Ludmila

Judecător :

Brînza Liubovi